

145 29. Okt. 1889; 1. Beh. af

Lovf. om en Olfat m. m. 146

at jeg sympathiserer med det. Jeg sympathiserer med det fordi jeg foretrækker indirekte Skatter for direkte, og fordi jeg mener, at Brændevin og Ol afgive et rigtig godt Grundlag for en indirekte Skat, idet ingen af disse 2 Artikler i den Grad er Nødvendigheds-gjenstand, at man jo godt kan indskrænke Forbruget efter Evne. Jeg sætter Pris paa dette Forslag, fordi jeg tror, at man gennem den Skat, som derved indvindes, kan lægge andre Industrier, der ere til mere Gæld for Landet end netop den, som vi her tænke paa at beskaffe, naaget vi heller ikke maa se bort fra, at den ogsaa er til stor Nytte for Landet. Hvis vi saaledes ville se paa Brænderiproduktionen med de Dine, hvormed man ser derpaa i Tybssland, vil man faae et helt andet Begreb derom. Jeg sympathiserer i høi Grad med, at Halvdelen af Overskudet af denne Skat, i alt Fald efter Fradrag af 2,700,000 Kr., skal tilfalde Kommunerne. En saadan Ordning har i mange Aar været min Tanke, og jeg har meget hyppig udtalt den som et Ønske, som en god Maade, hvorpaa man kunde hjælpe Kommunerne, navnlig deres fattigvæsen, idet man nemlig gennem denne Forbrugskat faaer en Skat af Guld, der ellers aldrig i deres Dage betale en Dre i Skat, men som Regel kræve Hjælp af Kommunerne. For saa vidt er jeg altsaa enig i det foreliggende Lovforslag, og jeg stulde meget ønske, at det vilde være muligt at faae det ført igjennem af den Grund, at saa længe det ikke er færdigt — hvis det forkastes — vil den Industri, som jeg nærmest repræsenterer, Spiritusproduktionen, arbejde under saa overordentlig uheldige Vilkaar, som tænkes kan. Vi arbejde nemlig med det for Die, at Halvdelen af Produktionen skal vinde bort. Hvem tør gjøre nogen Uvidelse, hvem tør gjøre nogen Forbedring ved sin Fabrik, naar han ikke veed, hvilken Dag det Hele er overflødig og tilintetgjort. Handler kan man sagtens komme over, man kan med Hensyn til dem tage sine Reservationser, men al Udvikling vil være hæmmet og det maaste i mange Aar; selv om Forslaget ikke føres igjennem nu, veed man jo ikke, naar det vil komme; thi man veed, at der har været et Forslag i den Retning fremme, og man veed, at den almindelige Sympathi er for en Skat paa disse 2 Brugsartikler. Derimod er jeg ganske

enig i selve Lovforslagets Ordning, og jeg antager, at det maa betragtes som givet, at det kommer i Udvalg.

Strag for at orientere lidt, skal jeg nævne, at Indførselstolden paa Ol er 3 Dre pr. Pot, medens den foreslaaede Skat vil blive ca. 5 Dre — den er 4,86 foruden Skultolden, Humletolden o. s. v. altsaa omkrent 5 Dre — og Bryggerierne i Skaane vilde altsaa kunne optage Forretningen for Danmark, saa at vore Bryggerier kunde forsvinde, dersom man ikke faaer en forhøiet Indførselstold paa Ollet. Det Samme finder Sted med Eddike, ja, i endnu større Grad. Thi Tolden paa Eddike er saa lille nu, at man har fundet paa at indføre den i meget koncentreret Tilstand. Jeg tror, at den er saa lille, at den ikke repræsenterer synderlig Mere end $\frac{1}{2}$ Dre pr. Pot, medens det her foreliggende Lovforslag vil medføre, at der paa Eddike vil komme til at hvile en Skat af 6—7 Dre pr. Pot. Følgen deraf maatte altsaa blive, at alle Eddikefabriker i Landet ubetinget maatte forsvinde, dersom ikke Indførselstolden paa Eddike eller Eddikesyre forhøiedes saa meget, at Fabrikantene kunde leve. Med Hensyn til selve Lovforslaget skal jeg bemærke, at jeg vil gaa det igjennem efter den Rækkefølge, Paragraferne have, uden dog just at komme ind paa særlige Specialiteter. Den nye Norm, der er foreslaaet for Bestatningen, ser ganske tiltalende ud. Jeg tror, at den er brugbar, og jeg tror, at den er overmaade bekvem og behagelig for Bryggerne derved, at den saa lidt som mulig lader dem føle Genen ved Kontrollen. Kun kunde jeg ønske, at et Punkt maatte gaa ud, og det er Netten hos Kontrollen til at se Bryggernes Hovedregnskab, deres private Regnskab. Jeg tror heller ikke, at dette vil være til nogen Nytte for Kontrollen, idet jeg mener, at naar de Regnskaber, der førdres, Fabrikationsbogen og Salgsbogen, ere førte saaledes, som Toldvæsenet vel sagtens vil finde ud, at de bør føres, kan der ikke ske noget Bedrageri. Er der en Mand, som alligevel vil føre disse to Bøger paa bedragerisk Maade, synes jeg, at man paa Forhaand maa være paa det Stene med, at han ogsaa vil føre Hovedregnskabet bedragerisk. Han vil jo dog ikke være saa dum, at han vil føre det ene Regnskab modsat det andet, naar han veed, at